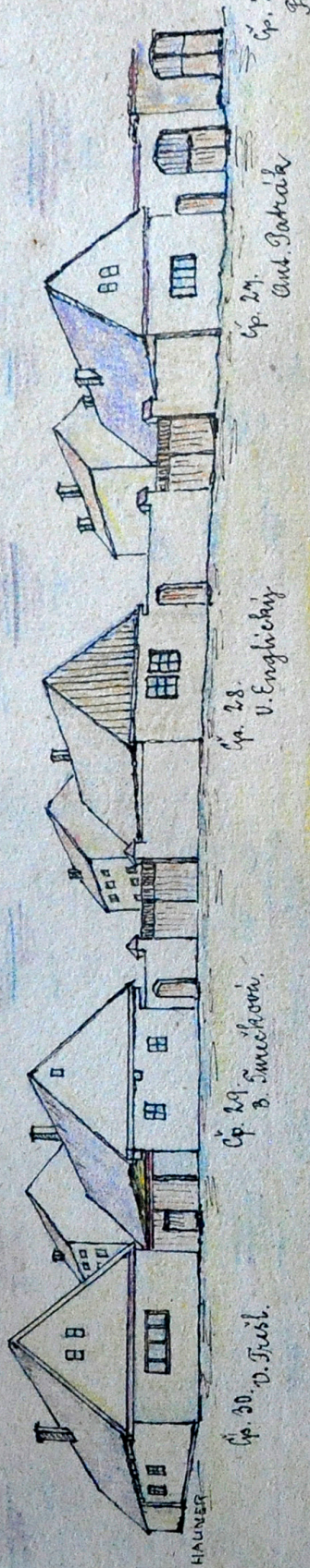

50 bývaly zemědělské usedlosti - jsou staré několik staletí.
Zádní stauby jsou zámovní.

Staro z r. 1958.

V dřevěných obědech již slavnější jsme ušní knězeveským.
Umrskovně žili, skromně měli požadavky, skromně jejich obydlí.
Umi zeměli, my ještě živíme, my se dočekaly, světlých dní.

1958

Mírná zima Staré české přísloví říká – studený máj, v stodole ráj. To se v roce 1958 tak naplnilo, jako málokdy předtím. Zima byla poměrně mírná, sněhu nebylo mnoho. Že byla zima dosti mírná, kromě několika větších mrazů, tomu nasvědčuje kupříkladu i to, že africké hrdličky, které v posledních letech se po Čechách tu a tam dosti rozmnožily, přežily v Kněževsi v zahradě domu čp. 20, kde vyrostlo jednotlivě i ve skupině asi 20 tak 17 m vysokých smrků a jedlí a také podobně bříz mezi ovocnými stromy, dobře zimu, přestály ji ve zdraví, samy se uživily, hlavně zalétáváním do polí. Také sletovaly do ulice táhnoucí se podél zahrady, a i do dvorků sousedních domků. Jsou přitom dosti plaché. Velikost jich jako holuba menšího vzrůstu. V této zahradě žilo jich celou zimu 7. Tak v polovině dubna se rozletěly na smrky a jedle a vysoké stromy u kostela, založily hnízda a nad stodolou čp. 20 zůstaly jen 2 páry. Africké hrdličky jsou větší než naše české, nejsou tak zdegenerované jako naše a proto snášejí i chlad, kdy leží sníh, někdy i prudké studené větry, ač před nimi nejsou v korunách nijak chráněny, kdy ledové větry div je ze stromů nesmetou.

Chmel Ač zima byla mírná, zůstal i březen studený, duben také tak, vždyť sníh, který kolem 20. dubna napadl a několik dní zůstal ležet, zakrýváje celé široké okolí. Zima byla i v druhé polovině dubna a ještě i v květnu. To prospělo nejvíce chmeli. Rovněž i květům stromů, protože rozvíly jejich květy později, tak mrazy noční nebyly již takové, že by je poškodily. Také chmel později než jindy rašil a nemrzl.

Nevídaná úroda A jako bylo studené jaro a i květen, tak celý rok byl chladný. Horších dnů během července a srpna bylo jen několik. A výsledek – neobyčejná úroda chmele a ovoce všeho druhu. Byla to úroda neobyčejná a měla rozhodný vliv na velké příjmy družstevníků a místního zemědělského obyvatelstva. Stržilo-li kněževské JZD v roce 1957 skoro 5 milionů Kčs, bylo za chmel v roce 1958 7 milionů Kčs.

Sklizeň chmele Chmele se sklídilo mnoho; až když chmel byl takřka zralý, chmelina velmi vyvinutá a konstrukce chmelní velmi zatížená, stalo že, že za velké bouřky, prudkého lijáku a větrné smršti, když země byla rozmočená, že padlo na 13 ha drátěnek. To sklizeň značně poškodilo a velkou úrodu poněkud snížilo. A přece výsledek celkové sklizně byl skvělý. Ovšem vliv na tuto vzácnou sklizeň mělo i to, že JZD během trvání družstva založilo na (údaj schází) hektarů chmelnic s nejlepšími chmelovými odrůdami. Vždyť v nových chmelnicích byly mnohé, které daly i 50 čtvrtek na kopy trsů. Z doby, kdy se hospodařilo jednotlivě, byla obdivovaná sklizeň již 20 čtvrtek na kopy. Chmel byl pěkný, zelený a hlávky chmelové rovněž, protože po celý rok byly postříkovány proti peronospoře, mšici, svilušce, a to čtyřikrát. „Holdry“ od země a dvakrát letadly seshora.

Na nových sušárnách provádělo se sušení chmele odborně a pečlivě, takže suchý chmel zachoval zelenou barvu, byl dobře suchý a lupulin (chmelová moučka) zdravá, nepřipálená. Když větrná smršť způsobila, že tolik chmelnic padlo, byly většinou zase zvednuty. Chmelina, která byla velmi vzrostlá, musila se z konstrukce sejmuti a na znovu zdviženou konstrukci se pak zavěšovala. To zavěšování těžkých trsů bylo tak namáhavé, že na pomoc přišli vojáci. Jejich pomoc byla opravdu vydatná.

Starých, malých sušáren se přestalo užívat, protože chmel se na nich sušil špatně, usušilo se málo a draze.

I obilí narostlo a sklídilo se více než v létech předchozích, píce rovněž. Tak v roce 1958 naplnilo JZD 3 silážní jámy, v létech 1956 a 1957 sotva dvě. Každá z těchto jam pojme na 40 vagonů zelené hmoty. V roce 1959 byly jámy naplněny ponejvíce zelenou kukuřicí. Do ní byla namíchána vojtěška, traviny, řepní chrást. Kukuřice byla na poli zvláštním kombajnem posečena, rozřezána na hrubou řezanku a pak vlečňáky, do nichž při pohybu kombajnu po poli napadala, odvezena a vysypána do silážních jam. V jamách byla obručemi těžkých traktorů „Stalinců“ důkladně slisována. Ze silážních jam vyváží se během zimních měsíců až do května ke zkrmování do stájí a dobytek ji s velkou chutí přijímá.

Padlé chmelnice

Staré sušárny

Obilí